

Co-funded by
the European Union

Vitbok om Språkpolicy

Samordnare

María Luisa Pérez Cañado

Medlemmar

Encarnación Almazán Ruiz

Joaquín Cruz Trapero

Bice Della Piana

Benjamin Depauw

Grace Dolcini

Sofia Galderisi

Susanne Hecht

Kristina Kulikauskienė

Antroulla Papakyriakou

Codrut Serban

Renáta Tomášková

Avra Xepapadakou

Jonas Ålander

juni 2024

ERASMUS-EDU-2023-EUR-UNIV

Project 101124794

neolaiacampus.eu

Universidad
de Jaén

UNIVERSITY
of NICOSIA

ÖREBRO
UNIVERSITET

OSTRAVSKÁ
UNIVERZITA

UNIVERSITÀ
DEGLI STUDI
DI SALERNO

Universitatea
Ștefan cel Mare
Suceava

ŠIAULIŲ
VALSTYBINĖ
KOLEGIJA

Innehåll

Sammanfattning

1. Inledning och bakgrund (s.1)
2. Utmaningar (s.2)
3. Vägar framåt (s.2–6)
4. Avslutning (s.7)

Vitbok

1. Inledning och bakgrund (s.8–9)
2. Utmaningar (s.10–11)
3. Vägar framåt (ps.12–17)
4. Avslutning (s.18)

Referenser

(s.19-22)

Sammanfattning

1. INLEDNING OCH BAKGRUND

Internationaliseringsansträngningarna¹ har under nästan två decennier stadigt intensifierats vid lärosäten runt om i Europa. Ett antal faktorer, såsom skapandet av "European Higher Education Area," (det europeiska området för högre utbildning), policyer som gjort högre utbildning mer tillgänglig, globaliseringen och till sist en betydande migration har sporrat en djuplodande omvärdering av de främmande språkens roll inom högre utbildning i det tjugoförsta århundradet som är verkligt internationell (Bazo et al. 2017).

I detta sammanhang anses engelska som ett *lingua franca* och europeiska lärosäten (HEIs, European Higher Education Institutions) måste orkestrera en balans mellan två motsägelsefulla men ändå komplementära enheter: behovet av hög nivå på den engelska som används som undervisningsspråk på så kallade EMI-program (EMI, English as a Medium of Instruction) och främjandet av policyer inom flerspråkighet och interkulturalitet som motverkar överdriven anglifiering.

Universiteten inom NEOLAIa-alliansen strävar efter en balans mellan dessa två avgörande omständigheter som formar nutidens och framtidens internationalisering inom högre utbildning. Universiteten präglas av en rik mängd olika språkliga förhållanden, men förenas trots sina olikheter i ett starkt engagemang för internationaliseringen och dess praktiker, delade utmaningar och en gemensam vision för vägar framåt i detta landskap.

Syftet med denna vitbok (*White Paper*) är just att identifiera dessa utmaningar och staka ut vägar framåt för att motverka deras potentiellt negativa effekter genom specifika uppgifter, milstolpar och leverabler (deliverables) som ryms inom arbetspaket 7 (Work Package 7). Förhoppningen är att det utgångsläge som beskrivs i denna vitbok kan tjäna som grund för en harmonisering av språkpolicyer vid våra institutioner och en utgångspunkt för NEOLAIAs *Gemensamma charter för språkpolicy och personalackrediteringskriterier*.

“

Universiteten inom NEOLAIa -alliansen strävar efter en balans mellan behoven av en hög nivå på den engelska som används som undervisningsspråk på EMI-program (EMI, *English as a Medium of Instruction*) och främjandet av policyer inom flerspråkighet och interkulturalitet som motverkar en överdriven anglifiering av högre utbildning.

¹ I enlighet med de Wit et al. (2015, s.29) förstås internationalisering som den avsiktliga processen att integrera en internationell, interkulturell eller global dimension i syftet, funktionerna och genomförandet av eftergymnasial utbildning, för att förbättra kvaliteten på utbildning och forskning för alla studenter och personal och för att ge ett meningsfullt bidrag till samhället.

2. UTMANINGAR

En kartläggning² av aktuella internationaliseringspraktiker vid NEOLAIa-universiteten har möjliggjort identifieringen av en serie orosmoment, vilka fördelar sig över åtta domäner och sammanfaller med de huvudkategorier som pekas ut i litteratur på fältet:

1. Avsaknad av språkpolicy.
2. Avsaknad av konsekventa nivåbeskrivningar för lärares språkliga färdigheter.
3. Avsaknad av didaktisk utbildning bland lärare som undervisar i kurser som ges på engelska (EMI).
4. Brist på kvalitetsgranskningssystem för EMI-kurser.
5. Otillräckliga incitament.
6. Begränsad förankring ("stakeholder buy-in") bland intressenter.
7. Forskningshinder. Problem relaterade till: rekrytering av internationella forskare; publicering och presentation på engelska, samt brist på behovsanalyser anpassade till specifika sammanhang.
8. Engelskans hegemoniska roll.

3. VÄGAR FRAMÅT

Baserat på ovanstående kartläggning av nuvarande praktiker, orosmoment vid NEOLAIa-institutioner, forskningsresultat och i enlighet med rekommendationer ifrån organisationen CRUE (Bazo et al. 2017), tänker sig våra lärosäten tydliga rekommendationer formulerade i tre grundpelare (ackreditering, utbildning/ kompetensutveckling och incitament) för var och en av de tre intressentgrupperna: lärare, studenter och administrativ personal.

² De största utmaningarna, bästa praktikerna och områdena för vidare arbete när det gäller internationalisering har identifierats och diskuterats vid varje NEOLAIa-universitet.

3.1. Ackreditering

3.1.1. Undervisande personal

1. Etablera en gemensam språklig grundnivå som krav för undervisning på ett främmande språk.
2. Säkerställa att denna grundnivå kan ackrediteras via gemensamt erkända officiella institutioner och reducera de procedurer som hittills används för att ackreditera språklig nivå.
3. Etablera ett övergripande och okomplicerat förfarande för erkännande av en sådan språklig nivå bland NEOLAIa-universiteten.
4. Utarbeta ett gemensamt ackrediteringscertifikat inom NEOLAIa som lärare måste skaffa sig för att få genomföra kurser på ett främmande språk.
5. Utöka antalet kurser som ges på andra språk än engelska via respektive universitets centrum för moderna språk.
6. Öka antalet ämnen/inslag/ eller examensprogram som undervisas på ett främmande språk.
7. Öka antalet språk som dessa ämnen/inslag eller program erbjuds på, utöver engelska.
8. Tillhandahålla gemensamma riktlinjer för lärarkollegier som önskar öka antalet tvåspråkiga inslag för att underlätta processerna för utarbetande, ackreditering och genomförande.
9. Skapa ett kvalitets säkerhetssystem för att garantera att tvåspråkiga ämnen/stråk/program är välfungerande.
10. Stödja och utveckla nationella språk där så är nödvändigt.

3.1.2. Studenter

1. Rekommendera en miniminivå av språkfärdighet för att erhålla kandidat-, master- eller doktorsexamen.
2. Säkerställa att denna miniminivå ackrediteras genom gemensamt erkända officiella institutioner.
3. Utöka utbudet av undervisning i främmande språk utöver engelska via respektive NEOLAIa universitets centrum för moderna språk.
4. Öka procenttalet högskolepoäng i studieplaner som står för språkfärdighet.
5. Inrätta, där det är möjligt, obligatoriska kurser, ämnen eller terminer på engelska och/ eller andra främmande språk inom etablerade examensprogram.
6. Inkludera studenters ackrediterade språkfärdighetsnivå, likväl som deras deltagande i tvåspråkiga kurser/studievägar i European Diploma Supplement (EDS), Erasmus+ eller liknande initiativ, i examen.

3.1.3. Administrativ personal

1. Identifiera de administrativa poster där färdigheter i främmande språk är nödvändiga och gör detta krav känt.
2. Underlätta ackreditering av den administrativa personalens genom officiella kanaler.
3. Överväga möjligheten att inkludera ett språkligt obligatorium vid tillsättning av eller befordran inom dessa tjänster.
4. Utöka utbudet av undervisning i främmande språk utöver engelska via respektive NEOLAIa-universitets centrum för moderna språk.

3.2. Utbildning/Kompetens-utveckling

3.2.1. Undervisande personal

1. Tillhandahålla kontinuerliga kompetens-utvecklingskurser för personal som undervisar på, eller ämnar undervisa på, ett annat språk. Dessa kurser bör innehålla:

- Språkliga aspekter.
- Studentcentrerade didaktiska metoder och nya teknologiska lärandemiljöer.
- Den teoretiska underbyggnaden för två- och flerspråkig utbildning.
- Inkludering av diversitet i flerspråkig utbildning.
- Konstruktiv länkning mellan undervisning och bedömning.

2. Inrätta funktioner för vägledning och respons.

3. Etablera mentors- och skuggningsprogram.

4. Erbjud extra stöd i de ämnen som ges på ett annat språk genom en språkassistent.

5. Stärka alla ovan nämnda möjligheter till stöd vid undervisning på engelska och gradvis utveckla arbetssätten även för undervisning i andra främmande språk.

6. Erbjud fler möjligheter till undervisningsvistelser vid andra universitet.

7. Öka och diversifiera mobilitetsprogram som erbjuder språklig träning utomlands.

8. Skapa *Blended Intensive Programs* (BIPs) i samarbete med andra lärosäten.

9. Formulera ett gemensamt kvalitetsvärderingssystem för kurser som ges.

10. Etablera ett robust och gemensamt system för rekrytering av gästprofessorer.

11. Genomföra kontextspecifika behovsanalyser och grunda ett skräddarsytt kursutbud på dem.

3.2.2. Studenter

1. Utöka utbudet av skräddarsydda kurser för att förstärka språklig och interkulturell kompetens. Dessa bör innehålla:

- Fokus på produktiva färdigheter och särskilt muntlig uttrycksförmåga,
- Uttal
- Akademiskt skrivande
- Färdigheter i att anteckna
- Kurser i fackspråk och akademisk läsande och skrivande
- Interkulturell kompetens

2. Erbjud språkbadskurser.

3. Tillhandahålla kompletterande språkkurser utomlands.

4. Förbättra mobilitetserbudanden till studenter.

3.2.3. Administrativ personal

1. Erbjud särskilda kurser i muntlig kommunikation.

2. Tillhandahålla särskilda kurser i skriftlig kommunikation.

3. Genomföra vistelser vid universitet utomlands.

4. Främja deltagande i mobilitetsprogram och internationalitetsinitiativ på hemmaplan.

3.3. Incitament

3.3.1. Undervisande personal

1. Tillhandahålla klassrumsstöd genom språkassistenter.
2. Erbjud stöd och vägledning för kollegier som ämnar upprätta eller utöka examina i engelska eller annat främmande språk.
3. Stötta språkgranskningssatsningar och ge incitament till publicering på engelska och andra främmande språk.
4. Öka antalet valmöjligheter för färdighetsträning.
5. Utöka möjligheterna att delta i mobilitetsprogram som ger didaktisk-metodologisk och språklig kompetensutveckling utomlands.
6. Ge incitament till registrering på dessa kurser vid anställning, ackreditering och befordran.
7. Underlätta möjlighet till finansiering för dessa didaktiska och språkliga kompetensutvecklingskurser.
8. Sänka avgifter för språkackrediteringsprov och säkerställa möjlighet till kompetenscertifiering vid varje universitet.
9. Erbjud ekonomiskt stöd för inköp av läromedel och andra resurser i det främmande språket.
10. Där så är möjligt, höj lönen för lärare som engagerar sig i tvåspråkig/flerspråkig undervisning.
11. Försäkra att det finns ett system för sänkt undervisningsbörda vid undervisning av ett ämnesinnehåll på ett främmande språk, genom erkännande av den extra arbetsinsats det innebär.
12. Minska storleken på två- eller flerspråkiga grupper och ställ inga minimikrav på antal elever för genomförandet av en kurs på det främmande språket.
13. Prioritera lärares deltagande i två- eller flerspråkiga program vid konkurrens om stipendier, kurser, eller internationella mobilitetsprogram.
14. Utöka antalet ämnen som ges på engelska (EMI), eller annat främmande språk, på studieprogram och genomför dem oavsett om de har registrerade utländska studenter eller inte.
15. Öka tillgången till information om fördelarna med två- eller flerspråkighet på alla nivåer.

3.3.2. Studenter

1. Erbjud subventionerade kurser eller kurser med reducerade avgifter i främmande språk för programstudenter.
2. Reducera eller ta bort avgifter för språkackrediteringsprov.
3. Erbjud introduktionskurser för studenter som satsar på två- eller flerspråkiga examina.
4. Arrangera språkstöd för studenter som läser två- eller flerspråkiga program.
5. Organisera tandemkurser i språk mellan utländska och lokala studenter, liksom språkutbytesaktiviteter.
6. Främja firandet av den internationella modersmålsdagen och den europeiska språkdagen.
7. Ge studenter med två- och flerspråkiga examina prioriterad tillgång till Erasmus+ mobilitet, Erasmus+ praktik och andra internationella mobilitetsprogram.
8. Erbjud administrativt stöd för att utöka undervisning i främmande språk genom samläsning, dvs att studenter från olika studieprogram läser tillsammans och därigenom skapa ekonomiskt hållbara kurser i andra språk än engelska.
9. Ytterligare främja redan befintliga kurser i internationella mobilitetsprogram såsom *Key Actions*.

3.3.3. Administrativ personal

1. Reducera eller ta bort avgifter för språkfärdighetskurser och språkackrediteringsprov.
2. Främja språkkompetenscertifiering för administrativ personal vid NEOLAiA universitet.
3. Inkludera språkcertifiering (B2-C1-C2) och kursdeltagande som särskilda kriterier vid anställning och befordran.
4. Prioritera personal med ackrediterad språkfärdighetsnivå för tillgång till attraktiva stipendier, kurser, eller internationella mobilitetsprogram som erbjuds vid våra universitet.
5. Underlätta för administrativ personal att delta i språkackrediteringskurser under arbetstid.
6. Främja ytterligare redan befintliga kurser i internationella mobilitetsprogram såsom *Staff Weeks*.

4. AVSLUTNING

Denna NEOLAIa-Vitbok om språkpolicy utgör en explicit programförklaring gällande språkens roll, EMI, flerspråkighet och interkulturalitet i högre utbildning. Den baseras på en grundlig kartläggning av aktuella internationaliseringspraktiker inom NEOLAIa-universiteten och en djuplodande inläsning av den senaste ämnesspecifika litteraturen. Dokumentet har tillåtit oss att etablera en utgångspunkt (med fem huvudsakliga handlingsprogram vilka identifierats inom NEOLAIAs internationaliseringsplaner), för att fastställa vilka orosmoment som äventyrar språkpolicyer vid våra institutioner (på åtta huvudsakliga fronter) och att lägga ut en tänkt kurs framåt (vilande på tre huvudsakliga axlar – ackreditering, utbildning och incitament – och detta för tre grupper av intressenter i frontlinjen – undervisande personal, studenter och administrativ personal).

NEOLAIa står för alla de handlingsplaner som skissas i detta dokument och kommer att agera i enlighet med dem genom de varierande åtaganden, milstolpar och leverabler som planeras inom arbetspaket 7 (Work Package 7). Det är vår förhoppning att de rekommendationer som läggs fram i detta dokument och de initiativ som genomförs inom arbetspaket 7 kommer att fungera som hörnstenar för en harmoniserad språkpolicy vid våra olika lärosäten och lägga grunden för fastställandet av konkreta åtgärder som tillåter internationaliseringen att fortskrida på ett robust, stadigt och obehindrat sätt inom NEOLAIa-alliansen.

NEOLAIa

OLAIANE

IANEOLA

Vitbok om Språkpolicy

1. INLEDNING OCH BAKGRUND

Internationaliseringsansträngningarna har under nästan två decennier stadigt intensifierats vid lärosäten runt om i Europa. Ett antal faktorer, såsom skapandet av "European Higher Education Area," (det europeiska området för högre utbildning), policyer som gjort högre utbildning mer tillgänglig, globaliseringen och till sist en betydande migration har sporrat en djuplodande och verkligt internationell omvärdering av de främmande språkens roll inom högre utbildning i det tjugoförsta århundradet (Bazo et al. 2017).

Engelskans framträdande ställning som hegemoniskt akademiskt språk och som stående inslag i internationaliseringssammanhang har lett till att den befast sin ställning som utbildningsspråk³ (Medium of Instruction, EMI) på lärosäten överallt på vår kontinent. Framdriven av tre huvudsakliga krafter (Dalton-Puffer, 2012), har EMI på senare tid vuxit tydligt och en exponentiell tillväxt som "knappast kommer att vändas inom överskådlig tid" (Macaro, 2019, p. 232) har kunnat observeras:

- **Strategiska motiv:** EMI anses vara en biprodukt av Bolognaprocessen (Karakas, 2017; Smit & Dafouz, 2012) och, som sådan, avser dess användning locka internationella studenter och personal (O'Dowd, 2018; van der Worp, 2017), öka antalet registreringar (Tsui, 2018), göra lärosäten synliga (Margić & Vodopija-Krstanović, 2018), och därmed förbättra deras placering i universitetsrankningar (Briggs et al. 2018; Doiz & Lasagabaster, 2018; Kim et al. 2018; Ozer & Bayram, 2019).

- **Pedagogiska skäl:** Dessa går tillbaka på en önskan om att förbereda studenter för en alltmer internationaliserad och globaliserad arbets- och utbildningsmarknad (Briggs et al., 2018; Bukve, 2018; Karakas, 2017) genom studier där de förbättrar sin språkfärdighet i engelska medan de lär sig ett specialiserat ämnesinnehåll (Civan & Coşkun, 2016; Doiz & Lasagabaster, 2018; O'Dowd, 2018). Samtidigt ger ökad mobilitet möjligheter för att utveckla den interkulturella kompetens som starkt efterfrågas i multikulturella samhällen. En sådan kompetens utvecklas ofta under beteckningen internationalisering på hemmaplan (Beelen & Jones, 2015; Dafouz & Camacho-Miñano, 2016; de Wit et al., 2015).

- **Starka drivkrafter:** Denna sista uppsättning motiv är i grunden pragmatiska och kopplade till engelskans status som *lingua franca*, eftersom de utrustar studenter och lärare med de verktyg de behöver för att förstå den senaste, likväl som den pågående, forskningen, vilken främst är på engelska, i syfte att utveckla och främja transnationella utredningar och nätverkande (Dafouz & Camacho-Miñano, 2016) samt kunskapsöverföring (Tuomainen, 2018).

³ Fyra funktioner ses allmänt som kriterier för EMI (Dearden & Macaro, 2016; Pecorari & Malmström, 2018): Engelska är det dominerande undervisningsspråket, det tillskrivs ingen specifik metodik, det är främst kopplat till högre utbildning (HE), och språkutveckling är inte ett lärandemål i sig. Vilket särskiljer EMI från CLIL (Content and Language Integrated Learning) eller ICLHE (Integrating Content and Language in Higher Education), vilket särskiljer EMI val för de flesta universitetsmiljöer (Schmidt-Unterberger, 2018).

Samtidigt har också är en ökad medvetenhet om behovet av att motverka en överdriven anglicisering av högre utbildning genom främjandet av flerspråkig och interkulturell utbildning⁴ (jfr Rekommendation CM/Rec 2002-1, ifrån ministerrådet i Europarådet) vunnit genklang. Faktum är att målet ”modersmålet + två ytterligare språk” vilket fastställdes av Europarådet 2002 nyligen har uppdaterats, vilket placerar europeiska medborgares flerspråkighet, och därmed lärandet av alla språk i centrum för policy, inte bara förstaspråket och engelska (European Commission/ EACEA/Eurydice, 2023). I linje med detta, syftar initiativ såsom deklarationen för flerspråkighet i högre utbildning (*Declaration for Multilingualism in Higher Education*) utarbetad av den europeiska plattformen för flerspråkighet i samhället (European Civil Society Platform for Multilingualism, ECSPM)⁵, GERS (gemensam europeisk referensram för språk (Council of Europe, 2001) och GERS-CV (Council of Europe, 2020) efter att värna och stödja användningen av flera språk i forskning och publikationer, undervisning och lärande, särskilt inom undervisning, lärande och nationsöverskridande samarbeten.

Universiteten inom NEOLAIa-alliansen strävar efter en balans mellan dessa två avgörande omständigheter som formar nutidens och framtidens internationalisering inom högre utbildning. Universiteten präglas av en rik mängd olika språkliga förhållanden som kan hänföras till tre huvudsakliga scenarier: bristfällig nivå på engelska, vilket motiverar en stark satsning på EMI som inte hotar förstaspråket; en utmärkt behärskning av engelska som genomsyrar alla domäner och motiverar ett värnande av det mindre spridda och använda förstaspråket; och ett starkt förstaspråk som man ändå försöker skydda emot överdriven anglicisering.

Trots de många olika hänsyn som måste tas när det gäller språkpolicy, förenas universiteten i NEOLAIa-alliansen, trots sina olikheter, i ett starkt engagemang i internationaliseringspraktiker och handlingsplaner. Dessa återfinns på fem huvudsakliga punkter:

- Förankra internationalisering i kursplaner genom utveckling av flerspråkig och interkulturell utbildning genom att öka kursutbudet i engelska och andra språk (på alla nivåer: kandidat, master och doktor) och genom att införa obligatoriska terminer/ämnen för studenter.
- Erbjud akademiker, studenter, och administrativ personal kurser med språklig anknytning.
- Främja mobilitet för personal (både akademisk och administrativ) och studenterna, i såväl fysiska som virtuella format.
- Fördjupa och bredda partnerskap och utbyten mellan institutioner världen över.
- Bibehålla och utvidga internationell forskning genom vetenskapliga samverkansnätverk.

Trots att dessa konkreta steg tas emot internationalisering runt om på NEOLAIa-universiteten så avslöjar en gemensam kartläggning av aktuella internationaliseringspraktiker en tydlig rad orosmoment som internationaliseringspolicyn konfronteras med och som överensstämmer med auktoritativ och specialiserad litteratur på området. Syftet med denna vitbok (*White Paper*) är just att identifiera dessa orosmoment och staka ut vägar framåt för att motverka potentiellt negativa effekter. Dessa vägarna fram vilar på tre huvudsakliga grundpelare (ackreditering, utbildning/ kompetensutveckling och incitament) för var och en av intressentgrupperna vid våra lärosäten (akademisk personal, studenter och administrativ personal). *Vitboken* avrundar med att skissa på förslag på hur handlingsplaner kan tacklas genom de specifika uppdrag, milstolpar och leverabler som omfattas av arbetspaket 7 (Work Package 7). Förhoppningen är att den utgångspunkt för språkpolicy som beskrivs i denna vitbok kommer att fungera som en grund för harmoniserad språkpolicy vid våra institutioner och utgöra utgångspunkten för NEOLAIa *Common Charter on Language Policy and Staff Accreditation Criteria*.

⁴ I linje med *CEFR Companion Volume* (Europarådet, 2020, s.30) förstår vi flerspråkighet som den dynamiska och växande språkliga repertoaren hos en enskild användare/elev. Interkulturell utbildning syftar i sin tur till att ge eleverna de kompetenser som krävs för att 'fungera effektivt som medborgare' i olika samhällen (Heggernes, 2021, s.2).

⁵ Jfr <https://ecspm.org/wp-content/uploads/2023/04/ECSPM-declaration-for-multilingualism-in-HE-20230417.pdf>.

⁶ Universiteten i Bielefeld, Jaén, Nicosia, Ostrava, Örebro, Salerno, Suceava, Šiauliai och Tours (jfr www.neolaiacampus.eu).

2. UTMANINGAR

En kartläggning av aktuella internationaliseringspraktiker vid NEOLAIa-universiteten har möjliggjort identifieringen av en serie orosmoment vilka fördelar sig över åtta domäner och sammanfaller med de huvudsakliga luckor vilka pekas ut i forskning inom fältet:

1. Ett första viktigt område att beakta rör **avsaknaden av en officiell språkpolicy** vid NEOLAIa s lärosäten. Forskning konstaterar att det är viktigt att fylla ett sådant tomrum med en enhetlig strategi som bidrar med konkreta riktlinjer. Faktum är att existerande studier (Halbach & Lázaro, 2015; Lasagabaster, 2019; O'Dowd, 2018; Pavón, 2020) argumenterar övertygande för behovet av robusta direktiv uppifrån för homogenisering och samordning av språkpolicyer, likväl som gemensamma riktlinjer för EMI och flerspråkighet inom universitet, både nationellt och internationellt.

2. En **avsaknad av ett konsekvent system för nivåbestämning av lärares språkfärdigheter** är en annan återkommande brist som behöver tacklas. Faktum är det finns ett antal etablerade rutiner (t.ex deltagande i kompetensutveckling eller forskning utomlands, föredrag om forskning) som medger att lärare genomför kurser på främmande språk --men inget transparent och officiellt ackrediteringssystem. Detta innebär att det finns ett lucka i ackrediteringssystemet med avseende på språklig och didaktisk förmåga, eftersom det inte finns några tydliga och enhetliga krav på en lägsta nivå av språkfärdighet som universitetslärare ska motsvara om de ämnar undervisa ett ämne genom EMI. Denna brist har också lyfts fram i nyliga publikationer (Briggs et al., 2018; Halbach & Lázaro, 2015; Lasagabaster, 2019; Macaro et al., 2018; O'Dowd, 2018). Mot bakgrund av ovanstående så framstår nu behovet av att fastställa kriterier för språklig ackreditering nu särskilt skarpt (O'Dowd, 2018).

3. En annan besläktad fråga som förtjänar uppmärksamhet är **avsaknaden av didaktisk utbildning bland lärare för undervisning på EMI-kurser**. Majoriteten av universitetslärarna är flytande på engelska men saknar förmågan att undervisa genom EMI. Även detta har bekräftats i färsk forskning (Ball & Lindsay, 2013; Cots, 2013; Lasagabaster, 2019; O'Dowd, 2018; Pavón & Ellison, 2021; Tuomainen, 2018; Zenkova & Khamitova, 2017). Didaktiska/metodologiska frågor behöver lyftas fram ytterligare eftersom, såsom Cots (2013) hävdar, införandet av EMI innebär ett betydande skifte av undervisningsmetod vilket lärare som inte är språklärare kanske inte är bekanta med. Av detta följer att språk och undervisningsmetoder behöver bli parallella mål i EMI-kurser och didaktiska kompetenscertifieringar bör sättas på plats samtidigt med språkliga.

4. När dessa program väl är **implementerade kommer också bristen på ett kvalitetsundervärderingssystem för att bedöma hur väl de fungerar att återstå**. Gemensamma kvalitetskrav bör antas i detta avseende med tydliga noggrant validerade indikatorer för kvalitetskontroll vilka också medger att de ämnen, kurser och examina som kvalificerar sig erhåller ett officiellt certifikat eller kvalitetsstämpel. Återigen så överensstämmer detta med tidigare studier (t.ex., O'Dowd, 2018) vilka understryker vikten av att garantera kvalitetskontroll i EMI-program.

5. En annan ofta nämnd utmaning som påverkar nuvarande internationaliseringspraktiker inom NEOLAIa berör **incitament** till att utforma, eller delta i, program som undervisas på ett annat språk. Mycket få incitament kan spåras bland våra lärosäten; huvudsakligen är de begränsade till ekonomiskt stöd för mobilitet bland undervisande personal och ackrediteringsprov, och gör minimalt avtryck i den årliga tjänsteplaneringen. En ny studie som genomfördes vid universitet i Jaén (Pérez Cañado, 2020) visar att lektorerna efterfrågar sex olika typer av incitament. Till att börja med önskar de extra stöd i sin undervisning, helst av modersmålstalare av språket som kan fungera som språkassistenter och också kan hjälpa till att rätta skriftligt material. Lektorerna var också tydliga med behovet av att stärka kompetensutvecklingen, särskilt på avancerade nivåer och genom intensivkurser. Detta går hand i hand med behovet av mobilitetsprogram: lärarna efterfrågade uttryckligen bättre finansiering för kompetensutveckling i språk och didaktik utomlands. Ekonomiska incitament var i förgrunden, både i termer av löneökningar och bidrag för språkkurser och färdighetsprov. Lägre undervisningsbörda efterfrågades också frekvent eftersom lärarna ansåg att denna typ av undervisning borde ges större tyngd i förhållande till annan undervisning. Den borde räknas som merit vid ackreditering likväl som vid befordran, ansåg de, och efterfrågade också beslut för att minska storleken på de tvåspråkiga grupperna. Slutligen är det också intressant att notera att lärarna nämnde en önskan att utöka EMI-kurser utöver enstaka ämneskurser med utländska studenter: de skulle vilja se en utökning till hela examensprogram med spanska studenter och därigenom gynna internationaliseringen på hemmaplan (i enlighet med vad Beelen & Jones, 2015 och Dafouz & Camacho-Miñano, 2016 förespråkar).

6. Angående de tidigare nämnda incitamenten gällande **förankring bland intressenter, stakeholder buy-in**, så finns fortfarande ett motstånd till att erbjuda undervisning på engelska eller andra språk. Med avseende på studenter är mervärdet av att ett program som erbjuds på ett annat utbildningsspråk inte alltid uppenbart för dem och en brist på motivation har konstaterats när det gäller att ansöka till Erasmus+ mobilitet. Att öka informationsflödet angående de många fördelarna med internationalisering borde därför få en framträdande plats på NEOLAIAs agenda i framtiden.

7. Forskning är en annan front där det krävs extra ansträngningar. Tre huvudsakliga hinder har dokumenterats härvidlag: att attrahera internationella akademiker och forskare, problem gällande publication och presentation på engelska utanför den nationella sfären och avsaknaden av behovsanalyser som är anpassade till varje specifik kontext vilket, i sin tur, ger utrymme för att skraddarsy kurser i svar på diagnostiserade behov. Även detta stämmer överens med forskningsresultat som pekar emot behovet av att länka EMI-kurser till verkliga kompetensutvecklingsbehov, eftersom det finns en dokumenterad felmatching mellan de verkliga behoven i de avsedda situationerna med vad som verkligen erbjuds genom kompetensutvecklande EMI-kurser (Jiang et al. 2019). Fler skraddarsydda kompetensutvecklingskurser förespråkas därför i syfte att säkerställa att en implementering av EMI har god potential att lyckas.

8. Ett sista orosmoment som kräver ökad uppmärksamhet gäller **det engelska språket hegemoniska roll**. Centrala intressenter (lärare, studenter, administrativ personal) har få möjligheter att lära sig främmande språk utöver engelska. Det kan konstateras att det finns ett behov av att vidga utbudet av ämnen som undervisas på andra främmande språk och det hävdas att det nationella officiella språket måste värnas samtidigt som den internationella profilen på lärosätena stärks genom undervisning på engelska. Detta överensstämmer med den oro som uttrycks i officiella dokument gällande engelskans utbredning i undervisning, forskning, publicering och nätverkande inom högre utbildning, på bekostnad av officiella/nationella, regionala, eller minoritetsspråk, likväl som andra främmande språk.

3. VÄGAR FRAMÅT

Baserat på ovanstående kartläggning av nuvarande praktiker och orosmoment vid NEOLAIa-institutioner, och på resultat från den auktoritativa forskning vilken hänvisats till i det föregående avsnittet, låt oss nu staka ut vägen framåt och tackla orosmomenten genom formulerandet av en gemensam policy för vår Allians. Policyn kommer att formuleras under tre grundpelare för var och en av de centrala intressentkategorierna (undervisande lärare, studenter och administrativ personal) och följa rekommendationerna ifrån organisationen CRUE (Bazo et al. 2017): ackreditering (språklig, didaktisk-metodisk, och program), utbildning/ kompetensutveckling (forskning inkluderad), och incitament (där även information är en viktig del). NEOLAIa går i god för fastställandet av en **gemensam, officiell, enhetlig och explicit språkpolicy för samtliga lärosäten**.

3.1. Ackreditering

I en reaktion emot de brister som identifieras under föregående rubrik (dvs avsaknaden av nivådefinitioner för språkfärdighet, brist på didaktisk-metodisk ackreditering, utmaningar förknippade med utformandet av ny två- och flerspråkiga ämnen/stråk/examina, samt knappa bedömningskriterier) lägger detta inledande avsnitt fram en serie tydliga rekommendationer i syfte att bidra med ett enhetligt och övergripande grepp för att hantering ackrediteringsfrågor vid våra lärosäten.

3.1.1. Undervisande personal

1. Etablera en gemensam språklig grundnivå som krav för undervisning på ett främmande språk. Denna miniminivå bör idealt vara C1⁷.
2. Säkerställa att denna grundnivå kan ackrediteras via gemensamt erkända officiella institutioner (t.ex., Cambridge, Trinity, ACLES, APTIS) och dra ned på de rutiner som hittills används för att ackreditera språklig nivå.
3. Etablera ett övergripande system för att identifiera denna språkliga nivå bland NEOLAIa-universiteten.
4. Utarbeta ett gemensamt ackrediteringscertifikat inom NEOLAIa som lärare måste skaffa sig för att få genomföra kurser i sitt ämne på ett främmande språk. Detta bör inte bara omfatta allmänt språk, utan även akademiskt språk, och terminologi inom teori, metod, didaktik, diversitet och bedömning/utvärdering.
5. Utöka antalet kurser som ges på andra språk än engelska via respektive NEOLAIa universitets centrum för moderna språk.
6. Öka antalet ämnen/inslag/ eller examensprogram (på alla nivåer: kandidat, master och doktor) som undervisas på ett främmande språk.

⁷ Den femte nivån i den gemensamma europeiska referensramen (CEFR), motsvarande avancerade språkkunskaper.

Ackreditering

Det är mycket viktigt att definiera kvalitetskriterier som erkänns av alla lärosäten Alliansen.

Kompetensutveckling/Utbildning

Kompetensutvecklingsprogram bör utformas med fokus på ämnesspecifik litteracitet och interaktiv kompetens.

Incitament

Ackreditering och kompetensutveckling måste understödjas av incitamentprogram enligt lärosätenas förutsättningar.

7. Öka gradvis antalet språk som dessa ämnen/inslag eller program erbjuds på, utöver engelska.

8. Tillhandahålla gemensamma riktlinjer för lärarkollegier som önskar öka antalet tvåspråkiga ämnen/inslag/examina för att underlätta processerna för utarbetande, ackreditering och genomförande.

9. Skapa ett kvalitets säkerhetssystem för att garantera att tvåspråkiga ämnen/stråk/program är välfungerande genom en uppsättning validerade indikatorer för att bedöma om implementeringen är tillfredsställande, vägleda oerfarna lärare in i inledningsskedet av ämneskurser och tillåta erhållandet av en kvalitetsstämpel när kriterierna är fullt uppnådda.

10. Stödja och utveckla nationella språk där så är nödvändigt genom att värna, främja och stärka förstaspråket och balansera detta med främjandet av utbildningsprogram på engelska och andra främmande språk.

3.1.2. Studenter

1. Rekommendera en miniminivå av språkfärdighet för att erhålla en kandidatexamen, magisterexamen eller doktorsexamen. Idealt bör det vara en B1-, B2- respektive C1-examen, även om vissa examina också kan kräva en högre nivå.

2. Säkerställa att denna basnivå ackrediteras av erkända officiella institutioner (t.ex. Cambridge, Trinity, ACLES, APTIS).

3. Utöka utbudet av undervisning i främmande språk utöver engelska via respektive NEOLAIa universitets centrum för moderna språk och koppla dessa till mobilitet när så är möjligt.

4. Öka procenttalet högskolepoäng i studieplaner som står för språkfärdighet.

5. Inrätta, där det är möjligt, obligatoriska kurser, ämnen eller terminer på engelska och/eller andra främmande språk inom etablerade examensprogram.

6. Inkludera studenters ackrediterade språkfärdighetsnivå, likväl som deras deltagande i tvåspråkiga kurser/studievägar i "European Diploma Supplement" (EDS), Erasmus+ eller liknande initiativ, i examen för att synliggöra mervärdet av erkänd språkkompetens genom sådana initiativ.

3.1.3. Administrativ personal

1. Identifiera de administrativa poster där färdigheter i främmande språk är nödvändiga och göra detta krav känt.

2. Underlätta ackreditering av den administrativa personalens språkkunskap genom officiella kanaler, särskilt för administrativ personal som är involverad i internationaliseringsinitiativ eller i kontakt med främmandespråkstalarare genom sina tjänster.

3. Överväga möjligheten att inkludera ett språkligt obligatorium (B2 eller C1, beroende på arbetsuppgifter) vid tillsättning av eller befordran inom dessa tjänster.

4. Utöka utbudet av undervisning i främmande språk utöver engelska för administrativ personal via respektive NEOLAIa universitets centrum för moderna språk.

3.2. Kompetensutveckling- Utbildning

I en direkt reaktion på de luckor som identifierats gällande språk, didaktik och forskning så föreslås under denna rubrik en serie handlingsalternativ vilka kan utgöra grund för beslut gällande kompetensutveckling inom en gemensam språkpolicy. Liksom tidigare är dessa förslag baserade på den senaste forskningen, vilken har blottlagt ett behov av att utöka kompetensutvecklingsinsatser, särskilt inom två språkfärdighetsområden: ämnesspecifik litteracitet (Jiang m.f., 2019) och kommunikativ akademisk kompetens (Kim m. fl., 2018). Dessa områden kan rymmas inom följande två ämnen vilka båda bör integreras i EMI program: för det första engelska för specifika ändamål (English for Specific Purposes, ESP) och kognitiv akademisk engelska (Cognitive Academic Language Proficiency, CALP), (Cummins, 1999), och för det andra engelska för akademiska ändamål (English for Academic Purposes, EAP) och grundläggande interpersonella kommunikativa färdigheter (Basic Interpersonal Communication Skills, BICS) (Cummins, 1999). Utöver språkliga frågor finns andra viktiga aspekter som bör utgöra väsentliga delar i lärarfortbildningskurser (Dafouz, 2018; et al. 2018). Ibland dem nämns följande: metodologisk utbildning, utformning av och utvärdering av läromedel, simulering av undervisning genom autentiska situationer i kortform, extra stöd i undervisningen av särskilt kompetenta talare av språket, språklig feedback ifrån experter, och tillfällen till reflexion över frågor som gäller ideologi och identitet kopplat till lärarnas självbilder. I linje med ovanstående så ges följande rekommendationer för vart och ett av temana:

3.2.1. Undervisande personal

1. Tillhandahålla kontinuerliga kompetensutvecklingskurser för personal som undervisar på, eller ämnar undervisa på, ett annat språk. Dessa kurser bör innehålla:

- **Höjd språklig nivå:** Detta bör inte bara beröra lärarnas allmänna språkfärdighet, utan också

akademisk interaktiv kommunikativ kompetens och disciplin specifik litteracitet. Uttal och produktiva färdigheter bör också vara framträdande delar i dessa kurser.

- **Studentcentrerade didaktiska metoder och nya teknologiska lärandemiljöer.** Dessa bör inkludera: uppgiftsbaserad undervisning, projektbaserat lärande, problem-orienterat lärande, kooperativt lärande, multipla intelligenser, *flipped learning*, *gamification*, IKT alternativ och *learning landscapes*.

- **Den teoretiska underbyggnaden för två- och flerspråkig utbildning:** En solid teoretisk grund bör läggas angående skillnaderna mellan CLIL, ICLHE, och EMI; nationell policy och andra ramverk och evidensbaserad information för att höja medvetenhet om tvåspråkig undervisning och vederlägga myter om den.

- **Inkludering av diversitet i flerspråkig utbildning:** I syfte att anpassa undervisningen till den nya förståelsen av begreppet diversitet och två- och flerspråkig utbildning vilken inte begränsas till att tillgodose specialpedagogiska behov utan också omfattar olika inlärningsstilar, prestationsnivåer, lärandetakt, likväl som olika socioekonomiska och kulturella bakgrunder (jf Pérez Cañado, 2023), behövs kompetensutveckling gällande olika slags stöttning, kooperativa lärandetekniker, användande av olika slags gruppindelningar och lärandemodaliteter, stöd för skapa eller anpassa läromedel och utformning av undervisning för olika nivåer.

- **Länkning mellan undervisning och bedömning:** Till sist, skillnaderna mellan utvärderingar, bedömning och tester bör undersökas, och en systemiskt-funktionellt ansats för bedömning bör utnyttjas för att utvärdera akademiska och disciplinära kunskaper samtidigt. Diversifierade utvärderingsinstrument bör också undersökas och möjligheter till reflekterande praktik bör ges.

2. Inrätta funktioner för vägledning och respons för oerfarna lärare och för lärare som önskar bli observerade av rådgivare för vägledning gällande sin undervisning.

3. Etablera mentors- och skuggningsprogram där lärare med mera undervisningserfarenhet av att undervisa ett ämnesinnehåll på ett främmande språk följer dem som just börjat eller behöver mera vägledning på området.

4. Erbjud extra stöd i de ämnen som ges på ett annat språk genom en språkassistent som erbjuder trefaldigt stöd: de övervakar utformningen läromedel och bidrar till dess bearbetning, de är en resurs när det gäller aktuell vardaglig mellanmänsklig kommunikation (BICS) och begripligt uttal och de fungerar som dörröppnare när det gäller den kulturella dimensionerna av de samhällen språket förknippas med.

5. Stärka alla ovan nämnda möjligheter till stöd vid undervisning på engelska och gradvis utveckla arbetssätten även för undervisning i andra främmande språk.

6. Erbjud alltfler möjligheter till undervisningsvistelser vid andra universitet i syfte att observera beprövad erfarenhet, få internationell undervisningserfarenhet och utveckla gemensamma undervisningsprojekt.

7. Öka och diversifiera mobilitetsprogram som erbjuder språklig träning utomlands.

8. Skapa *Blended Intensive Programs* (BIPs) i samarbete med andra lärosäten för att främja internationalisering genom yrkesmässiga lärandegemenskaper och skapandet av teknologistärkta studentcentrerade metoder.

9. Formulera ett gemensamt kvalitetsvärderingssystem för kurser som ges genom externt validerade enkäter (jfr. t.ex. Perez Canado, 2020) i syfte att finjustera eller revidera upplägg inför nya kursomgångar.

10. Etablera ett robust och gemensamt system för rekrytering av gästprofessorer i syfte att rekrytera internationella akademiker och forskare på hög nivå.

11. Genomföra kontextspecifika behovsanalyser och grunda ett skraddarsytt kursutbud för alla intressentgrupper genom användning av samma verktyg (jfr. t.ex. Perez Canado, 2020) och metodologisk triangulering (t.ex. enkäter, intervjuer och observationsprotokoll).

3.2.2. Studenter

1. Utöka utbudet av skraddarsydda kurser för att förstärka studenternas språkliga och interkulturella kompetens. Enligt den senaste forskningen och den gemensamma kartläggning bör dessa innehålla:

- Fokus på produktiva färdigheter och särskilt förmågan att med lämpligt språk ge muntliga presentationer och interagera i klassrummet.
- Uttal
- Akademiskt skrivande
- Färdigheter i att anteckna
- Kurser i fackspråk och akademisk läsande och skrivande med inriktning emot de ämnen som ges på det främmande språket.
- Interkulturell kompetens.

2. Erbjud språkbadskurser.

3. Tillhandahålla kompletterande språkkurser utomlands.

4. Förbättra mobilitetserbjudanden till studenter.

3.2.3. Administrativ personal

1. Erbjud särskilda kurser i muntlig kommunikation för utbildning i att svara på frågor i telefon, hjälpa internationella studenter och kommunicera med besökande lärare och forskare.

2. Tillhandahålla särskilda kurser i skriftlig färdighet för kommunikation av akademisk information via epost, upprättande av akademiska och administrativa dokument på ett främmande språk, redigering av informationsbroschyrer på det främmande språket eller översättning av innehåll från webben.

3. Genomföra vistelser vid universitet utomlands för skuggning och samarbete gällande administrativa uppgifter kopplade till internationaliseringsprocesser.

4. Främja deltagande i mobilitetsprogram och internationalitetsinitiativ på hemmaplan så att denna personalgrupp vid våra universitet involveras samt säkerställa att personal som inte deltagit i dessa program prioriteras och att alla anställda därmed erbjuds lika möjligheter att nyttja en tids mobilitet.

3.3. Incitament

Slutligen så är ett starkt incitamentprogram avgörande inom vilken språkpolicy som helst för att främja språk i internationaliseringssyfte. Såsom en direkt följd av kartläggningen och forskningsresultaten på denna front, vars resultat framgår av sammanfattningen i avsnittet med rubriken UTMANINGAR, förespråkas nedanstående konkreta incitament inom NEOLAIa för var och en av nyckelgrupperna. De återfinns på sju olika fronter: stöd, utbildning/ kompetensutveckling, mobilitet, ekonomiska incitament, undervisningsbörda, utökning av EMI-program (och andra språk) och information.

3.3.1. Undervisande personal

1. Tillhandahålla klassrumsstöd genom särskilt skickliga talare av språket vilka kan fungera som språkassistenter men också bidra till språkgranskning av skriftligt material.
2. Erbjud stöd och vägledning för kollegier som ämnar upprätta eller utöka examina i engelska eller annat främmande språk.
3. Stötta språkgranskningssatsningar (av akademiska texter, slutrapporter, kontrakt, patent, projektansökningar, forskningsresultat, och andra dokument kopplade till undervisning, forskning eller kunskapsöverföring) och ge incitament till publicering på engelska och andra främmande språk i syfte att stärka internationell produktion och spridning av forskning.
4. Öka antalet valmöjligheter för färdighetsträning, särskilt för avancerad nivå och genom intensivkurser.
5. Utöka möjligheterna att delta i mobilitetsprogram som ger didaktisk-metodologisk- och språklig kompetensutveckling utomlands.
6. Ge incitament till registrering på dessa kurser vid anställning, ackreditering och befordran.
7. Underlätta möjlighet till finansiering för dessa didaktiska och språkliga kompetensutvecklingskurser.

8. Sänka avgifter för språkackrediteringsprov och säkerställ möjlighet till kompetenscertifiering vid varje universitet.

9. Erbjud ekonomiskt stöd för inköp av läromedel och andra resurser i det främmande språket för lärare som deltar i två-/flerspråkiga program.

10. Skapa rimliga arbetsvillkor och, där så är möjligt, höj lönen för lärare som engagerar sig i tvåspråkig/flerspråkig undervisning.

11. Säkerställa att det finns ett system för sänkt undervisningsbörda vid undervisning av ett ämnesinnehåll på ett främmande språk, i erkännande av den extra arbetsinsats det innebär.

12. Minska storleken på två- eller flerspråkiga grupper och ställ inga minimikrav på antal elever för genomförandet av en kurs på det främmande språket.

13. Prioritera lärares deltagande i två- eller flerspråkiga program vid konkurrens om stipendier, kurser, eller internationella mobilitetsprogram.

14. Utöka antalet ämnen som ges på engelska (EMI), eller annat främmande språk, på studieprogram och genomför dem oavsett om de har registrerade utländska studenter eller inte, för att främja internationalisering på hemmaplan.

15. Öka tillgångarna till information om två- eller flerspråkighet på alla nivåer.

3.3.2. Studenter

1. Erbjud subventionerade kurser eller kurser med reducerade avgifter i främmande språk för programstudenter.

2. Reducera eller ta bort avgifter för språkackrediteringsprov, företrädesvis B1 eller högre.

3. Erbjud introduktionskurser för studenter som satsar på två- eller flerspråkiga examina genom hela utbildningen.
4. Arrangera språkstöd för studenter som läser två- eller flerspråkiga program vid alla universitet i syfte att ge dem det kommunikativa verktyg de behöver för att lyckas med sina programstudier.
5. Organisera tandemkurser i språk mellan utländska och lokala studenter, liksom språkutbytesaktiviteter.
6. Främja firandet av den internationella modersmålsdagen och den europeiska språkdagen.
7. Ge studenter med två- och flerspråkiga examina prioriterad tillgång till Erasmus+ mobilitet, Erasmus+ praktik och andra internationella mobilitetsprogram.
8. Erbjud administrativt stöd för att utöka undervisning i främmande språk genom samläsning, dvs att studenter från olika studieprogram läser tillsammans och därigenom skapa ekonomiskt hållbara kurser i andra språk än engelska.
9. Ytterligare främja redan befintliga kurser i internationella mobilitetsprogram såsom *Key Actions*.

3.3.3. Administrativ personal

1. Reducera eller ta bort avgifter för språkfärdighetskurser och språkackrediteringsprov.
2. Främja språkkompetenscertifiering för administrativ personal vid NEOLAIa universitet.
3. Inkludera språkcertifiering (B2-C1-C2) och kursdeltagande som särskilda kriterier vid anställning och befordran.
4. Prioritera personal med ackrediterad språkfärdighetsnivå för tillgång till attraktiva stipendier, kurser, eller internationella

mobilitetsprogram som erbjuds vid våra universitet.

5. Underlätta administrativ personals deltagande i språkackrediteringskurser under arbetstid.
6. Främja ytterligare redan befintliga kurser i internationella mobilitetsprogram såsom *Staff Weeks*.

4. AVSLUTNING

Denna NEOLAIa-vitbok om språkpolicy utgör en explicit programförklaring (mission statement) gällande språkens roll, EMI, flerspråkighet och interkulturalitet i högre utbildning. Vitboken baseras på en grundlig kartläggning av aktuella internationaliseringspraktiker inom NEOLAIa-universiteten och en djuplodande inläsning av den senaste ämnesspecifika litteraturen. Dokumentet har tillåtit oss att etablera en utgångspunkt (med fem huvudsakliga handlingsprogram vilka identifierats inom NEOLAIAs internationaliseringsplaner), till att fastställa vilka orosmoment som äventyrar språkpolicyer vid våra institutioner (på åtta huvudsakliga fronter) och att lägga ut en tänkt kurs framåt (vilande på tre huvudsakliga axlar – ackreditering, utbildning och incitament – och detta för tre grupper av intressenter i frontlinjen – undervisande personal, studenter och administrativ personal).

NEOLAIa står för alla de handlingsplaner som skissas på i detta dokument och kommer att agera i enlighet med dem genom de varierande uppgifter, milstolpar och leverabler som planeras inom arbetspaket 7 (Work Package 7). Till att börja med kommer våra inledande milstolpar (**två symposier om språkpolicy**) att syfta till att nå ut till intressenter inom fältet för att vinna deras stöd, uppmuntra till samling av forskning på fältet, stärka internationella forskarnätverk och uppmuntra en diskussion om tillvägagångssätt för att åstadkomma en avvägd balans mellan EMI och flerspråkighet. Frågor gällande riktmärken för språklig och didaktisk-metodisk kompetens bland den undervisande personalen, i sin tur, är i fokus för en överenskommelsen om språkpolicy och ackrediteringskriterier: **Gemensamma charter för språkpolicy och personalackrediteringskriterier**. Kompetensutvecklingen på de fem olika identifierade huvudfronterna kommer att kunna hanteras tack vare ett gemensamt

ackrediteringscertifikat för flerspråkig utbildning **Common Accreditation Certificate for Plurilingual Education** (leverabel 2), som kommer att bestå av fem 20-timmars moduler och även fungera som del av den officiella certificeringen och ackrediteringen av språklig och didaktisk kompetens bland lärare som deltar i EMI-program runt om på våra universitet. Stöd för dessa lärare följer genom programmet för språkassistentutbyte (**LAEP, Language Assistant Exchange Program**) vilket kommer att utprovas genom en pilot, parallellt med det gemensamma ackrediteringscertifikatet (**Common Accreditation Certificate**), genom att två språkassistenter per land bistår med stöd med avseende på språk, kultur, och läromedel för EMI ämnen på alla våra lärosäten. Och slutligen kommer programmet för språk och kulturutbyte (**LACE, Language and Cultural Exchange Program**) främja undervisningen på andra språk än engelska vid våra universitets centrum för moderna språk, Modern Language Centers, genom att ta vara på språkassistenters långvariga vistelser via programmet för språkassistentutbyte (LAEP).

Det är vår förhoppning att de rekommendationer som läggs fram i detta dokument och de initiativ som genomförs inom arbetspaket 7 kommer att fungera som hörnstenar för en harmoniserad språkpolicy vid våra olika lärosäten och lägga grunden för fastställandet av konkreta åtgärder som tillåter internationaliseringen att fortskrida på ett robust, stadigt och obehindrat sätt inom NEOLAIa-alliansen.

Referenser

B

Ball, P., & Lindsay, D. (2013). Language demands and support for English-medium instruction in tertiary education: Learning from a specific context. In A. Doiz, D. Lasagabaster & J. M. Sierra (Eds.), *English-medium instruction at universities* (pp. 44-61). Multilingual Matters.

Bazo, P., González, D., Centellas, A., Dafouz, E., Fernández, A., & Pavón, V. (2017). Linguistic policy for the internationalisation of the Spanish university system: A framework document. CRUE.

Beelen, J., & Jones, E. (2015). Redefining Internationalization at Home. In A. Curaj, L. Matei, R. Pricopie, J. Salmi, & P. Scott (Eds.), *The European Higher Education Area: Between critical reflections and future policies* (pp. 59-72). Springer International Publishing.

Briggs, J. G., Dearden, J., & Macaro, E. (2018). English medium instruction: Comparing teacher beliefs in secondary and tertiary education. *Studies in Second Language Learning and Teaching*, 8(3), 673–96.

Bukve, T. (2018). Students' perspectives on English medium instruction: A survey-based study at a Norwegian university. *Nordic Journal of English Studies*, 17(2), 215–242.

C

Civan, A., & Coşkun, A. (2016). The effect of the medium of instruction language on the academic success of university students. *Educational Sciences: Theory & Practice*, 16, 1981–2004.

Cots, J. M. (2013). Introducing English-medium instruction at the University of Lleida, Spain: Intervention, beliefs and practices. In A. Doiz, D. Lasagabaster & J. M. Sierra (Eds.), *English-medium instruction at universities* (pp. 106–128). Multilingual Matters.

Council of Europe. (2001). *Common European Framework of Reference for Languages: Learning, Teaching, Assessment*. Cambridge University Press.

Council of Europe. (2020). *Common European Framework of Reference for Languages: Learning, Teaching, Assessment – Companion Volume*. Council of Europe Publishing.

Cummins, J. (1999). *BICS and CALP: Clarifying the distinction* (Report No. ED438551). ERIC Clearinghouse on Languages and Linguistics.

D

Dafouz, E. (2018). English-medium instruction and teacher education programmes in higher education: Ideological forces and imagined identities at work. *International Journal of Bilingual Education and Bilingualism*, 21(5), 540–552.

Dafouz, E., & Camacho-Miñano, M. M. (2016). Exploring the impact of English-medium instruction on university student academic achievement: The case of accounting. *English for Specific Purposes*, 44, 57–67.

Dalton-Puffer, C. (2012). A postscript on institutional motivations, research concerns and professional implications. In U. Smit & E. Dafouz (Eds.), *AILA Review 25. Integrating content and language in higher education. Gaining insights into English-medium instruction at European universities* (pp. 101–103). John Benjamins.

Dearden, J., & Macaro, E. (2016). Higher education teachers' attitudes towards English medium instruction: A three-country comparison. *Studies in Second Language Learning and Teaching*, 6(3), 455–486.

de Wit, H., Hunter, F., Howard, L., & Egron-Polak, E. (2015). *Internationalisation of Higher Education*. European Parliament. [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2015/540370/IPOL_STU\(2015\)540370_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2015/540370/IPOL_STU(2015)540370_EN.pdf)

Doiz, A., & Lasagabaster, D. (2018). Teachers' and students' second language motivational self-system in English-medium instruction: A qualitative approach. *TESOL Quarterly*, 52(3), 657–679.

E

European Civil Society Platform. (2024). *Declaration for multilingualism in higher education*. <https://ecspm.org/wp-content/uploads/2023/04/ECSPM-declaration-for-multilingualism-in-HE-20230417.pdf>.

European Commission / EACEA / Eurydice. (2023). *Key data on teaching languages at school in Europe – 2023 edition*, Eurydice report. Publications Office of the European Union.

H

Halbach, A., & Lázaro, A. (2015). *La acreditación del nivel de lengua inglesa en las universidades españolas: Actualización 2015*. British Council.

Heggernes, S. L. (2021). A critical review of the role of texts in fostering intercultural communicative competence in the English language classroom. *Educational Research Review*, 33, 100390. <https://doi.org/10.1016/j.edurev.2021.100390>

J

Jiang, L., Zhang, L. J., & May, S. (2019). Implementing English-medium instruction (EMI) in China: Teachers' Practices and perceptions, and students' learning motivation and needs. *International Journal of Bilingual Education and Bilingualism*, 22(2), 107–119.

K

Karakas, A. (2017). The forgotten voices in higher education: Students' satisfaction with English-medium instruction. *Journal of English as an International Language*, 12(1), 1–14.

Kim, J., Kim, E. G., & Kweon, S. O. (2018). Challenges in implementing English-medium instruction: Perspectives of humanities and social sciences professors teaching engineering students. *English for Specific Purposes*, 51(1), 111–123.

L

Lasagabaster, D. (2019). The impact of the spread of English-medium instruction on Spanish universities. *Language Teaching*, 52(2), 241–247.

M

Macaro, E. (2019). English medium instruction: Global views and countries in focus. *Language Teaching*, 52(2), 231–232.

Macaro, E., Curle, S., Pun, J., Jiangshan, A., & Dearden, J. (2018). A systematic review of English medium instruction in higher education. *Language Teaching*, 51(1), 36–76.

Margić, B. D., & Vodopija-Krstanović, I. (2018). Language development for English-medium instruction: Teachers' perceptions, reflections and learning. *Journal of English for Academic Purposes*, 35(1), 31–41.

O

O'Dowd, R. (2018). The training and accreditation of teachers for English medium instruction: An overview of practice in European universities. *International Journal of Bilingual Education and Bilingualism*, 21(5), 553–563.

Ozer, O., & Bayram, N. (2019). Students' experiences of English-medium courses at tertiary level: A case in Turkey. *International Online Journal of Educational Sciences*, 11(1), 61–70.

P

Pavón, V. (2020). The role of languages in the internationalisation of higher education: institutional challenges. In R. Rubio & D. Coyle (Eds.), *Quality of Bilingual Programmes in Higher Education* (pp. 96–114). Multilingual Matters.

Pavón, V. & Ellison, M. (2021). Implementing EMI in higher education: language use, language research and professional development. In D. Lasagabaster and A. Doiz (Eds.), *Language Use in English-Medium Instruction at University International Perspectives on Teacher Practice* (pp. 193–212). Routledge.

Pecorari, D., & Malmström, H. (2018). At the crossroads of TESOL and English medium instruction. *TESOL Quarterly*, 52(3), 497–515.

Pérez Cañado, M. L. (2020). Addressing the research gap in teacher training for EMI: An evidence-based teacher education proposal in monolingual contexts. *Journal of English for Academic Purposes*, 48, 1–22.

Pérez Cañado, M. L. (2023). Inclusion and diversity in bilingual education: A European comparative study. *International Journal of Bilingual Education and Bilingualism* 26(9), 1129–1145.

S _____

Schmidt-Unterberger, B. (2018). The English-medium paradigm: A conceptualisation of English-medium teaching in higher education. *International Journal of Bilingual Education and Bilingualism*, 21(5), 527–539.

Smit, U., & Dafouz, E. (2012). Integrating content and language in higher education: An introduction to English-medium policies, conceptual issues and research practices across Europe. In U. Smit & E. Dafouz (Eds.), *AILA Review 25. Integrating content and language in higher education. Gaining insights into English-medium instruction at European universities* (pp. 1–12). John Benjamins.

T _____

Tsui, C. (2018). Teacher efficacy: A case study of faculty beliefs in an English-medium instruction teacher training program. *Taiwan Journal of TESOL*, 15(2), 101–128.

Tuomainen, S. (2018). Supporting non-native university lecturers with English-medium instruction. *Journal of Applied Research in Higher Education*, 10(3), 230–242.

V _____

van der Worp, K. (2017). English medium instruction: A way towards linguistically better prepared professionals in the Basque Autonomous Community? *International Journal of Multilingualism*, 14(1), 53–68.

Z _____

Zenkova, T., & Khamitova, G. (2018). English medium instruction as a way to internationalization of higher education in Kazakhstan: An opinion survey in the innovative university of Eurasia. *E-TEALS*, 8, 126–158.